

ρης ἀναλαμβάνει τὴν μεταφορὰν καὶ πώλησιν ὠρισμένης ποσότητος οἴνου τῶν δύο ἐμπόρων ἐπὶ ὠρισμένη τιμῇ, εἰς ἄλλον τόπον, μὴ προσδιοριζόμενον. Μετὰ τὴν πώλησιν τοῦ οἴνου, ὁ караβοκύρης ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀγοράσῃ μὲ τὴν εἰσπραχθεῖσαν ἀξίαν ἄλλα ἐμπορεύματα, τῆς ἐκλογῆς του, ἐκτὸς σχοινίων, διὰ λογαριασμὸν καὶ τῶν τριῶν, ἐξ ἴσου. «Ὅμοίως ὑποσκέβγεται ὁ ἄνωθι караβοκύρης περὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ὅ,τι ζημιὰ, ὁ Θεὸς φυλάξοι, λάχῃ τοῦ πραγμάτου, νὰ ὑποσκέβγεται νὰ πλερώνῃ τὸ μερτικόν του τὴν ζημιάν, ἐβγαλούμενο μονάχα, ὁ Θεὸς φυλάξοι, νὰ λάβῃ τὸ καράβι, ἤγουν νὰ χαθῇ, νὰ μὴν ἔχῃ ὁ караβοκύρης νὰ ὑποσχεφτῇ στὴ ζημία...».

88 - 587β

1805. Ἀπόφασις τοῦ Κοινοτικοῦ Κριτηρίου Σύρου ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου,

ἐν 110β, σ. 430 - 431, δι' ἧς ἀποφασίζεται, ὅπως πρὸς ἀσφάλειαν χρέους, ὁ δανειστής εἰσπεμφθῇ εἰς τὴν νομὴν τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου του, βάσει τῶν ἰσχυόντων ἐθίμων τῆς νήσου.

89 - 600α

1806. Ἐγκύκλιος τοῦ καπουδὰν πασᾶ Σαλίκ, πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Πάτμου, τῶν νήσων καὶ παραλίων Αἰγαίου, ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου,

ἐν 226α, σ. 95 - 96.

«Ἄν καὶ ἐδόθησαν πρὸς τοὺς ἔχοντας χρεῖαν ἐμπορίου προνόμια καὶ δικαιώματα πρὸς εὐχαρίστησιν καὶ ραχάτι τους, δὲν ἔπαυσαν ὅμως νὰ τοὺς ἐνοχλοῦν οἱ μενὰρ γκεμπρατζιλὶ καὶ ζαμπίται, μὲ ἀδίκους καὶ ἐπιζημίους τρόπους, ὧν ἔνεκα ἠναγκάσθησαν τινὲς ἐξ αὐτῶν νὰ καταφύγωσιν εἰς διαφένδευσιν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων καὶ μάλιστα τῆς Ρωσίας καὶ νὰ γίνωνν σούντιτοι. Ὅθεν φροντίζων διὰ τὴν ἀνάπαισιν καὶ περίθαλψιν τούτων τῶν ραγιαδῶν προστάζω ἀφεύκτως ὁποῦ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μὴν τολμήσῃ τις ἐκ τούτων καθ' οἷονδήποτε τρόπον νὰ ἐπηρεάσῃ τινὰ τῶν ραγιαδῶν τῆς κραταιᾶς βασιλείας, ἂν δὲ φωραθῇ τις τολμήσας τοιοῦτον τόλμημα, ἔχει νὰ παιδευθῇ».

90 - 606α

1808. Ἀπόφασις ἐπ. Παροναξίας περὶ διαζυγίου,

ἐν 188, σ. 188 ἐπ.

«...ὅτι ἡ Α. οὐδόλως στέργει τὴν συνοίκησιν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Κ. ἀλλ' αὐ-